

Arrest

nr. 164 946 van 30 maart 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2016 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 21 maart 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, ter kennis gegeven op dezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

**“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING
ORDRE DE QUITTER LE TERRITOIRE AVEC MAINTIEN EN VUE D'ELOIGNEMENT**

*Bevel om het grondgebied te verlaten
Ordre de quitter le territoire*

*Aan de mevrouw(1), die verklaart te heten(1):
Il est enjoint à Madame(1), qui déclare se nommer(1) :
Naam/nom: S.
Voornaam/prénom: G.
Geboortedatum/date de naissance: (...) 1984
Geboorteplaats/lieu de naissance: Benin City
Nationaliteit/nationalité: Nigeria*

In voorkomend geval, en cas échéant, ALIAS: SO, geboren op 27.07.1982 te Koko, Nigeria; VO, geboren op 28.05.1985 te Edo, Nigeria; SO, geboren te 27.05.1982 te Benin City, Nigeria.

*wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.
[...]*

**REDEN VAN DE BESLISSING
EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:**

[...]

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum.

X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden; Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste uit hoofde van valse naamdracht en valsheid identiteitsdocumenten. PV- nummer KO.21.L5.11322/2013 en KO.21.L5.10864/2013. Betrokkene heeft dus de autoriteiten proberen te misleiden door het gebruik van een niet-geldige identiteit.

X 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

Op 17.12.2012 werd aan betrokkene, die zich bekend maakte met het alias VO, geboren op 28.05.1985 te Edo, Nigeria, in uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980 een inreisverbod van drie jaar betekend. Op 26.09.2013 werd aan betrokkene, onder het alias SO, °27.05.1982 te Benin City, Nigeria, in uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980 een inreisverbod van drie jaar betekend.

Artikel 27 :

X Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die een bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

X Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

X artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Betrokkene heeft meermaals gebruik gemaakt van een niet-geldige identiteit: SO, geboren op 27.07.1982 te Koko, Nigeria; VO, geboren op 28.05.1985 te Edo, Nigeria; en SO, geboren te 27.05.1982 te Benin City, Nigeria. Er bestaat dan ook een risico op onderduiken in de zin van artikel 74/14 §3, 1° van de wet van 15/12/1980.

X artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste uit hoofde van valse naamdracht en valsheid identiteitsdocumenten: PV- nummer KO.21.L5.11322/2013 en KO.21.L5.10864/2013. Betrokkene heeft dus de autoriteiten proberen te misleiden door het gebruik van een niet-geldige identiteit.

X artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten aan haar betekend op 06.02.2012 (bijlage 13 van 18.11.2011), 10.03.2012 (bijlage 13 van 10.03.2012), 07.09.2012 (bijlage 13 van 07.09.2012), 17.12.2012 (bijlage 13sexies van 17.12.2012), 26.09.2013 (bijlage 13 van 26.09.2013) en 06.11.2015 (bijlage 13 van 29.10.2015).

[...]

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Zij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan haar afgeleverd zal worden.

Betrokkene heeft op 05.05.2011 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 9bis van de wet van 15.12.1980 onder het alias SO, geboren op 27.07.1982 te Koko, Nigeria. Deze werd onontvankelijk verklaard op 18.11.2011.

Deze beslissing is op 06.02.2012 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) geldig 30 dagen. Betrokkenes verzoek tot schorsing en nietigverklaring van de onontvankelijkheidsbeslissing en het bevel om het grondgebied te verlaten werd op 24.02.2015 door de RvV verworpen.

Naar aanleiding van het administratief verslag van de politie van Antwerpen werd aan betrokkene op 10.03.2012 een bevel om onmiddellijk het grondgebied te verlaten (bijlage 13) betekend. Naar aanleiding van het administratief verslag van 07.09.2012 van de politie Antwerpen werd aan betrokkene op 07.09.2012 opnieuw een bevel om onmiddellijk het grondgebied te verlaten (bijlage 13) betekend. Naar aanleiding van het administratief verslag van de politie van Antwerpen-West van 17.12.2012 werd aan betrokkene (onder het alias VO, geboren op 28.05.1985 te Edo, Nigeria) op 17.12.2012 een bevel om onmiddellijk het grondgebied te verlaten (bijlage 13sexies) met een inreisverbod van 3 jaar betekend. Naar aanleiding van het administratief verslag van de politie van PZ Neteland werd aan betrokkene (onder het alias SO, geboren op 27.05.1982 te Benin City, Nigeria) op 26.09.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) geldig 30 dagen en een inreisverbod van 3 jaar betekend. Betrokkene heeft meermaals gebruik gemaakt van een niet-geldige identiteit: SO, geboren op 27.07.1982 te Koko, Nigeria; VO, geboren op 28.05.1985 te Edo, Nigeria; en SO, geboren te 27.05.1982 te Benin City, Nigeria. Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste uit hoofde van valse naamdracht en valsheid identiteitsdocumenten. PV-nummer KO.21.L5.11322/2013 en KO.21.L5.10864/2013. Betrokkene heeft dus de autoriteiten proberen te misleiden door het gebruik van

een niet-geldige identiteit. Op 29.10.2015 vaardigde DVZ een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) geldig 7 dagen uit aan betrokkene dat aan haar werd betekend op 06.11.2015. Op 27.11.2015 diende betrokkene hiertegen een niet-schorsend beroep in bij de RVV. Op 30.11.2015 en op 19.12.2015 herbevestigde de DVZ het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Tegen beide herbevestigingen diende betrokkene een niet-schorsend beroep in bij de RVV op 29.12.2015.

De ingediende beroepen hebben geen schorsende werking. De omstandigheid dat de terugleiding naar Nigeria wordt uitgevoerd, belet betrokkene niet haar verdediging in hangende procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te laten waarnemen door een advocaat van haar keuze, vermits op haar niet de verplichting rust om persoonlijk te verschijnen.

Deze advocaat kan al het mogelijke doen om de belangen van betrokkene waar te nemen, te behartigen en de lopende procedures te benaarstigen.

Op 15.09.2015 deed betrokkene te Zwijndrecht een verklaring van wettelijke samenwoning met een Belgische onderdaan (TJ geboren op (...)1985 te Kortrijk). Op 26.01.2016 weigerde de gemeente Zwijndrecht deze wettelijke samenwoning te registreren na negatief advies van het Parket van Antwerpen, nadat was vastgesteld dat betrokkene een wettelijke samenwoning trachtte te registreren die niet gericht was op het aangaan van een duurzame verbintenis tussen partners maar op het verwerven van een verblijfsrecht. De weigering van registratie van wettelijke samenwoning vormt een contra-indicatie inzake het bestaan van een werkelijk gezinsleven, zodat kan geconcludeerd worden dat een terugkeer naar het land van herkomst geen schending van artikel 8 van het EVRM inhoudt. Hoedanook toont betrokkene niet aan dat zij enkel in België een gezinsleven kan hebben en dat het niet mogelijk zou zijn om een gezinsleven te ontwikkelen in haar land van herkomst. Het louter feit dat Dhr TJ niet kan gedwongen worden het Belgisch grondgebied te verlaten maakt niet dat hij betrokkene niet vrijwillig zou kunnen volgen naar Nigeria. Zowel betrokkene als Dhr TJ wisten dat het gezinsleven in België van af het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België.

Indien betrokkene een beroep zou indienen tegen deze weigering bij de Rechtbank van Eerste Aanleg zou dit op zich dan ook geen schending van artikel 8 van het EVRM inhouden. De weigering van de registratie van wettelijke samenwoning vormt immers een contra-indicatie inzake het bestaan van een werkelijk gezinsleven. Bovendien ressorteren vorderingen die betrekking hebben op wettelijke samenwoning zoals bedoeld in het Burgerlijk Wetboek, niet onder de gevallen waarin krachtens het Gerechtelijk Wetboek persoonlijke verschijning verplicht is. Betrokkene kan hieruit dan ook geen moeilijk te herstellen nadeel puren. In het geval de procedure bij de familierechtbank ertoe zou leiden dat alsnog mag gehuwd worden, kan betrokkene bij de voor haar bevoegde Belgische vertegenwoordiging een visumaanvraag indienen op grond van de wettelijke samenwoning.

Betrokkene werd door de stad Antwerpen geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011).

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Zij weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan haar onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Reconduite à la frontière

MOTIF DE LA DECISION :

[...]

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Gezien betrokkene niet in bezit is van een geldig reisdocument op het moment van haar arrestatie, is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen te weerhouden om de overname te vragen aan Nigeria.

Betrokkene heeft meermaals gebruik gemaakt van een niet-geldige identiteit: SO, geboren op 27.07.1982 te Koko, Nigeria; VO, geboren op 28.05.1985 te Edo, Nigeria; en SO, geboren te 27.05.1982 te Benin City, Nigeria. Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste uit hoofde van valse naamdracht en valsheid identiteitsdocumenten. PV-nummer KO.21.L5.11322/2013 en KO.21.L5.10864/2013. Betrokkene heeft dus de autoriteiten proberen te misleiden door het gebruik van een niet-geldige identiteit. Er bestaat dan ook een risico op onderduiken in de zin van artikel 74/14 §3, 1° van de wet van 15/12/1980.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten aan haar betekend op 06.02.2012 (bijlage 13 van 18.11.2011), 10.03.2012 (bijlage 13 van 10.03.2012), 07.09.2012 (bijlage 13 van 07.09.2012), 17.12.2012 (bijlage 13sexies van 17.12.2012), 26.09.2013 (bijlage 13 van 26.09.2013) en 06.11.2015 (bijlage 13 van 29.10.2015).

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat zij de administratieve beslissing die genomen wordt te haren laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat zij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Maintien

MOTIF DE LA DECISION :

[...]

*Naam en hoedanigheid, datum, handtekening en stempel van de overheid VW, attaché, gemachtigde van van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie (1), (3) Nom et qualité, date, signature et sceau de l'autorité VW, attaché, délégué du Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration (1), (5)
Brussel, Bruxelles, 21.03.2016"*

2. Over de personen die het voorwerp uitmaken van de bestreden beslissing.

2.1. De verwerende partij geeft aan dat de thans bestreden beslissing ook geldt voor de minderjarige dochter van verzoekster. Verzoekster zelf meent dat dit niet het geval is, nu zij nergens wordt vermeld.

2.2. Op de bestreden beslissing wordt de naam van het kind niet vermeld, in tegenstelling tot hetgeen het geval is op het bevel om het grondgebied te verlaten van 29 oktober 2015, waartegen verzoekster zowel in eigen naam als in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind een vordering tot schorsing heeft ingediend (gekend onder het nr. 181 141) die zij nu, in het kader van een beroep tot voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid op grond van artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet versneld wenst behandeld te zien.

De verwerende partij betoogt in haar nota dan wel dat het kind de administratieve situatie van de moeder volgt, maar door het kind, in tegenstelling tot wat zij in een eerder bevel heeft gemeend te moeten doen, niet te vermelden als rechtsadressaat van de bestreden beslissing en er ook niet over te motiveren, heeft zij verzoekster op het verkeerde been gezet in die zin dat zij haar op die manier heeft verhinderd de huidige vordering ook in te stellen in haar hoedanigheid als wettelijk vertegenwoordiger van haar kind.

2.3. Uit het voorgaande blijkt dat de thans bestreden beslissing enkel betrekking heeft op verzoekster zelf, niet op haar minderjarige dochter D.G.

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering

3.1. Overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de

Vreemdelingenwet) kan de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van artikel 7, tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. In zoverre de vordering ook gericht zou zijn tegen de beslissing tot vrijheidsberoving, moet worden vastgesteld dat de Raad ter zake geen rechtsmacht heeft en de vordering in die mate onontvankelijk is.

3.2.1. Artikel 39/56 van Vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht “door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”.

Een verzoeker beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Wanneer er twijfel rijst omtrent verzoekers belang, komt het verzoeker toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de vordering heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752, Deceuninck).

3.2.2. De verwerende partij werpt in haar nota op dat de vordering onontvankelijk is omdat verzoekster het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat nog steeds van kracht is.

3.2.3. Verzoekster betwist dat zij het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod, nu daarop een andere naam voorkomt en het verband tussen de verschillende betrokken personen niet met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid is aangetoond. Eén en ander had zij ook reeds in haar verzoekschrift, bij de middelen, uiteengezet, zo stelt zij. Verder verwijst zij naar de in het verzoekschrift aangehaalde schendingen van hogere rechtsnormen, zodat zij sowieso haar belang behoudt.

3.2.4. Het inreisverbod waarvan sprake heeft betrekking op mevrouw S.O, geboren op 27 juli 1982 in Koko, Nigeria. Opdat de exceptie van de verwerende partij kan worden beoordeeld, moet eerst een antwoord worden geboden op de vraag of deze mevrouw S.O. dezelfde is als mevrouw S.G, huidige verzoekster.

In het administratief dossier bevinden zich onder meer de volgende stukken:

- Administratief verslag vreemdelingencontrole van 7 september 2012:

In dit stuk wordt vermeld : “Identiteit vreemdeling”: O.S., geboren op 27 juli 1982 in Koko, Nigeria. Onder “andere familieleden in België” wordt vermeld : G.D, geboren op 29 juli 2010. Dit is de dochter waarvan ook sprake in het huidige verzoekschrift en andere stukken van het administratief dossier die betrekking hebben op mevrouw S.G, de naam van huidige verzoekster.

- Administratief verslag van Fedpol van 30 november 2015:

In dit stuk wordt gesteld: “Naar aanleiding van haar vingerafdrukken zijn er verschillende aliases bijgekomen, ook de echtheid van haar paspoort wordt in twijfel getrokken en zal verder onderzocht worden”. Dit stuk heeft betrekking op mevrouw S.G, huidig verzoekster.

- Administratief verslag van Fedpol van 18 december 2015 aangaande mevrouw S.G, huidige verzoekster:

In dit stuk wordt vermeld: alias: O.S. met als geboortedatum 27/07/1982, O.S. met als geboortedatum 27/05/1982, O.V. met als geboortedatum 28/05/1985.

- Deze vaststellingen hebben vervolgens geleid tot een fusierapport in het administratief dossier.

In de stukken van de federale politie van 30 november en 18 december 2015 wordt dus vastgesteld dat verzoekster S.G. verschillende aliasen heeft gebruikt, waaronder die van O.S, geboren op 27 juli 1982 in Koko, Nigeria. Deze informatie moet, gelet op het gebrek aan bewijs van het tegendeel, als correct worden beschouwd. Ze wordt overigens bevestigd door de vaststelling dat in tempore non suspecto, met name reeds op 7 september 2012, toen verzoekster nog de naam O.S. droeg en er van eventuele aliasen nog geen sprake was, reeds werd verwezen naar een kind dat dezelfde naam draagt als de dochter die huidige verzoekster heeft.

3.2.5. Uit hetgeen voorafgaat, blijkt inderdaad dat de stukken van het dossier afdoende aantonen dat de verschillende hiervoor genoemde personen dezelfde zijn.

3.2.6. Derhalve staat vast dat huidige verzoekster onder een niet aangevochten en dus definitief inreisverbod staat tot eind september 2016.

3.2.7. Namens verzoekster wordt verder betoogd dat het belang gelegen is in een mogelijk risico op een schending van artikel 8 van het EVRM. Verzoekster heeft een kind en een partner in België. De bestreden beslissing maakt nergens melding van het kind en evenmin van een belangenafweging in het licht van het gezinsleven met haar partner terwijl het risico op de schending van artikel 8 van het EVRM moet onderzocht worden.

3.2.8. Artikel 1, 8° van de Vreemdelingenwet definieert een inreisverbod als volgt: *“de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden (...)”*.

Artikel 74/11, § 3 van de Vreemdelingenwet voorziet verder:

“§ 3. Het inreisverbod treedt in werking de dag waarop de beslissing met betrekking tot het inreisverbod wordt betekend. Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4.”

Uit de voornoemde bepalingen volgt dus dat het inreisverbod in werking treedt met de betekening ervan en dat vanaf die datum aan de adressaat – voor de in het inreisverbod vermelde termijn – de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van het Rijk worden verboden.

Zoals reeds gesteld is het inreisverbod dat aan verzoekster werd opgelegd thans definitief. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt bovendien niet dat dit inreisverbod door het bevoegde bestuur zou zijn opgeheven, opgeschort of ingetrokken. Evenmin blijkt dat verzoekster daartoe bij het bestuur een aanvraag indiende conform artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet. Overigens blijkt uit artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet dat de aanvraag tot opheffing of opschorting moet worden aangevraagd bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post in het buitenland, en dat tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting de betrokken onderdaan van een derde land geen enkel recht heeft op toegang tot of verblijf in het Rijk.

Gelet op bovenstaande dient te worden vastgesteld dat verzoekster het wettelijk vereiste, geoorloofde belang ontbeert bij huidig beroep. Immers mag de verwerende partij, ingeval van een eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen niets anders dan – na te hebben vastgesteld dat verzoekster nog steeds in het Rijk verblijft en onder een definitief inreisverbod dat niet werd opgeheven of opgeschort zoals voorzien in artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet, staat – vast te stellen dat het haar voor de duur van het inreisverbod (drie jaar) verboden is in het Rijk te verblijven, zelfs tijdens het onderzoek van een aanvraag tot opheffing of opschorting van het inreisverbod (cf. artikel 74/12, § 4 van de Vreemdelingenwet).

Het staat verzoekster vrij de elementen waarin zijn een schending van artikel 8 van het EVRM meent te kunnen ontwaren in te roepen om een opheffing of opschorting van haar inreisverbod – overeenkomstig de daartoe in artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet voorziene procedure – te bekomen.

De exceptie kan worden bijgetreden: de vordering is onontvankelijk en moet worden verworpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend zestien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS